

[Jens Chr. Christensen.]

mellem landbruget og regeringsmagten — gennem ændringsforslag har ønsket at ændre hele den lovgivning, som regeringen har skitseret for os.

De ændringsforslag, som venstre har stillet såvel til bemyndigelseslovsforslaget som til kornlovsforslaget, er helt og fuldt på linje med de udtalelser, jeg på venstres vegne fremsatte, da lovforslagene var til første behandling i det høje ting. Venstres ændringsforslag har samme sigte som lovforslagene: at skabe en bedre økonomi inden for landbrugserhvervet. Men det er nu engang ikke ligegyldigt, hvordan lovgivningsmagten kommer erhvervslivet til undsætning. Det, regeringen gennem sine forslag har lagt op til, er, at landbrugserhvervet skal ind under den almindelige socialistiske tilskuds- og udjævningslovgivning, hvorefter man først tager med den ene hånd og derefter giver tilbage med den anden. Det, der så står tilbage, er erhvervets afhængighed af statsmagten. Der er ikke spor opbyggende i en sådan politik, og den vil efter min mening ret hurtigt komme til at give bagslag; men hvad værre er: den behandling, der gennem lovforslagene er lagt op til over for det danske landbrugserhverv, er ganske ufortjent og også ganske uretfærdig efter den indsats, landbrugserhvervet har præsteret i de sidste menneskealdrer. Vil vi fortsat have et solidt og dygtigt landbrugserhverv — hvad vist ingen kan benægte at vi har — må vi føre en politik, der er opbyggende og fremmende for erhvervets produktion og vilkår. Venstre finder det derfor rimeligt, at vi i stedet for at gennemføre høje tilskud først og fremmest letter de særbyrder, lovgivningsmagten har pålagt landbruget.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen var inde på spørgsmålet om lettelse af ejendomsbeskatningen, og det ærede medlem fandt ud af, at en sådan lettelse øjeblikkelig ville resultere i højere ejendomspriser. Jeg husker, at man i beretningen fra skattekommissionen, der kom for et års tid siden, kunne læse, at kommissionen havde undersøgt dette problem og var kommet til det resultat, at ejendomsskatter under ingen form påvirkede ejendomspriserne. Derfor finder vi det rimeligt og retfærdigt over for landbrugserhvervet, at man foretager lettel-

ser af disse særbyrder, og derfor foreslår vi, at staten overtager landbrugets resterende del af amtsskatterne, der for indeværende skatteår andrager ca. 40 mill. kr. Dernæst foreslår vi, at hver landejendom får en nedsettelse af ejendomsskatterne på indtil 1 000 kr., begyndende med statsejendoms-skatterne, derefter de kommunale bygnings-skatte og derefter igen — hvis der er penge dertil — de kommunale grundskatter. Det vil ud over statens overtagelse af de resterende amtsskatter — de 40 mill. kr. — betyde en lettelse i ejendomsbeskatningen for landbrugserhvervet til et beløb af 120-125 mill. kr. De overflyttes fra landbrugserhvervet til statskassen; det bliver statskassen, der kommer til at betale.

Vi erkender, at dette vil betyde en forsøksbehandling, idet de mindre og de mellemstore landbrug favoriseres. Venstres principielle synspunkt er, at alle ejendomsskatter må afskaffes, men hvis vi så nogenlunde skal holde os inden for den beløbsramme, regeringen og landbruget har aftalt, kan vi ikke ved denne lejlighed nå længere end her skitseret. Men vi når efter vor mening et langt skridt i den rigtige retning, idet vi med vore forslag vil nå at gøre ca. 150 000-160 000 landbrug helt fri for ejendomsskatter, og de resterende 30 000-35 000 ejendomme får en væsentlig nedsettelse. Fremover må målet være, at også den sidste rest af denne særbyrde bliver afskaffet.

Det næste, vore ændringsforslag sigter imod, er en forhøjelse af landbrugets fortjeneste ved salg på hjemmemarkedet derved, at produktionen bliver udbudt til sin kostpris plus en rimelig avance. Derfor foreslår vi, at flæskeprisen ved salg på hjemmemarkedet skal forhøjes med indtil 85 øre pr. kg. På tilsvarende måde stiller vi forslag om, at prisen på okse- og kalvekød forhøjes med 1 kr. pr. kg. For mejeriprodukternes vedkommende stiller vi forslag om en forhøjelse af hjemmemarkedsprisen, der svarer til 50 øre pr. kg smør ud over den pris, der kan godkendes af monopoltilsynet.

Samtidig stiller vi ændringsforslag til kornlovsforslaget, idet vi stiler efter at gøre kornloven produktionsregulerende. Alle må vist erkende, at en kornordning, der bygger på en brødkornspris, der ligger ca. 25 pct.